

“Amb mi, el PSPV-PSOE no canviarà de nom”

PRATS I CAMPS

Fa catorze mesos que Jorge Alarte Gorbe (Alaquàs, Horta, 1973) és el secretari general del PSPV-PSOE. A un any i mig de les eleccions, declara que ja fa campanya —“la més llarga dels trenta anys de democràcia”— i es mostra del tot convençut que serà el proper president valencià.

“El cas Gürtel no ens donarà vots”, heu dit, però tothom mirarà amb molta atenció el resultat dels comicis valencians. Si guanya el PP, serà perquè falla la societat o falla l’oposició.

—La societat no falla mai, els ciutadans i les ciutadanes no s’equivoquen. I, certament, pense que Gürtel no ens dona cap vot. Gürtel és l’exposició pública de la manera d’entendre el poder de Camps i del PP. És una manera d’entendre la política i la gestió pública, a partir de la qual s’ha construït la imatge d’una comunitat que no és la que ens contaven i la imatge d’un líder que no és un líder. Tenim el repte de guanyar les pròximes eleccions, i per tant hem d’exercir la nostra tasca opositora i que res no reste impune. I les guanyarem, si plantegem als ciutadans i ciutadanes respostes en aquest moment d’incertesa.

—Heu presentat una querella contra la cúpula del PP valencià i sis empleats que presumptament van finançar il·legalment el partit. Si Camps torna a ser imputat, us felicitaran, però, si no, diran que heu mirat de guanyar als jutjats allò que no guanyeu a les urnes. És una aposta a tot o res?

—La querella és una exigència d’investigació i una crida a la no-impunitat. Què passarà i què no, depèn dels tribunals de justícia. Aquesta responsabilitat ha d’assumir-la qui l’ha d’assumir, però el meu estil de fer política no és deixar impune un informe de més d’un centenar de pàgines d’una unitat de la policia especialitzada que explica que es poden haver comès delictes molt greus amb diners públics. Si hagueren llegit la integritat de l’informe, la immensa majoria de valencians i valencianes haurien fet com jo. No volen polítics impunes. Quan hom exerceix una responsabilitat política, ha de ser més exemplar que la resta i la gent té dret a exigir-li més responsabilitat. En política, no has de tenir por.

—Camps tornarà a ser imputat?

—Ni ho sé ni vull especular-hi. És una decisió judicial i correspon a la sala civil i penal del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana. Confie plenament en la justícia i en l’estat de dret.

—Vau consultar personalment la decisió de presentar la querella amb el president del govern espanyol?

—En absolut. És una decisió de la comissió permanent del PSPV-PSOE.

—Era un pas molt important. No ho consultàreu abans amb Ferraz?

—Evidentment que sí, però no era una decisió seua, sinó de l'àmbit d'autonomia del PSPV-PSOE.

—A Ferraz hi havia molta receptivitat o hi prevalien els dubtes?

—Va haver-hi reunions diverses a fi de tractar de l'estratègia i les qüestions processals, per bé que jo no els preste una excessiva atenció. Són cosa dels nostres advocats. La decisió política d'impunitat sí o impunitat no, la va prendre qui corresponia: la direcció política dels socialistes valencians, des de l'autonomia.

—Cada quant parleu amb Zapatero, més enllà de les trobades de partit?

—Depèn, depèn.. Jo no faré pública l'agenda del president del govern, però.

—Al congrés en què va ser escollit secretari general, Zapatero assegurà que menjaria una paella amb la nova executiva... I la paella no arriba.

—Era una manera, com de segur comprendreu, de fer un signe d'afecte a la nova executiva nacional del PSPV.

—No hi haurà paella, doncs.

—Bé, n'hi haurà quan el president vinga. Ha vingut moltes vegades: al juny va venir a un acte de partit a València, el juliol va anar a l'Alfàs del Pi... En tot cas, les polítiques no es mesuren pel nombre de visites, sinó pel nombre de compromisos. Estic encantat que el president del govern vinga moltes vegades i m'agradaria que vinguera encara més, però sobretot vull que al 2010 enllestesca l'AVE, que construesca el corredor mediterrani, que l'AVE arribe a Alacant al 2012... És això, que em preocupa.

—Si el 2010 la Copa de l'Amèrica torna a fer-se a València, seria convenient que s'hi arribara, per tal de visualitzar les inversions de l'estat?

—Seria molt convenient, sens dubte.

—Un any després d'haver estrenat l'estructura provincial, quin balanç en feu? Què aporta de bo?

—Cal esperar més temps. Hem canviat l'estructura organitzativa després de més de vint anys, i és molt positiu. Electoralment, la realitat orgànica ara s'ajusta a l'electoral i a la polític-administrativa, i els efectes es percebran a les eleccions.

—El vostre moment més complicat en aquests catorze mesos ha estat la moció de censura a Benidorm. La vostra posició ètica, inusual en política, va topor amb els dotze regidors que tení-

eu. Com és que no en vau convèncer ni un de sol? Sou el secretari general.

—Vaig limitar-me a respectar el pacte antitransfuguisme, hi crec profundament. És un compromís del president del govern amb què em sent del tot identificat. En ocasions, però, les voluntats individuals no van en la línia d'allò que el PSOE ha decidit. En tot cas, nosaltres havíem de mantenir la coherència. La profunditat d'alguns gestos tarda a ser percebuda.

—A Benidorm va obrir-se una ferida entre vós i la secretària d'organització federal, Leire Pajín, que anhelava la moció. Sa mare hi votà a favor, de fet.

—Sincerament, pense que Leire Pajín opinava com jo i com el president del govern, José Luis Rodríguez Zapatero.

—Aleshores la cosa és més greu. La secretària d'organització del PSOE és incapaç de convèncer sa mare, un dels 25.700 regidors que teniu a l'estat.

—Sobre les converses personals entre Leire i sa mare, demane respecte i consideració. No faré cap valoració de l'àmbit de relació entre Leire i la seua família.

“Mònica Oltra? No renunciem a cap vot ni a cap adhesió”

—La vostra relació amb l'executiva provincial d'Alacant també ha quedat tocada. N'havien patides a Dénia, Calp i la Vila Joiosa, i volien revenja.

—Pot haver-hi militants a qui els coste d'entendre la nostra posició, però en política tots no som iguals. Jo no sóc Zaplana ni Camps, no pense fer servir els seus mètodes. No per contraposar-m'hi, sinó perquè no sóc com ells.

—Tot plegat us ha creat una imatge de líder feble. N'hi ha que fins i tot diuen que el veritable opositor al PP és el delegat del govern, Ricardo Peralta.

—Hi ha gent del PP a qui molesta que el delegat del govern faça la seua tasca, que emeta opinions...

—Les declaracions de Ricardo Peralta en el sentit que al País Valencià hi ha “normalitat democràtica”, tot i els atacs que pateixen grups nacionalistes i d'esquerres, us semblen encertades?

—No vull valorar-les, m'estimaria més que ho fera ell, o que les ampliara. En

qualsevol cas, quant a l'ordre públic i la seguretat ciutadana, el meu parer és que hem millorat molt i que hem assolit uns nivells homologables a una societat avançada com la nostra. Ara bé, em sembla i sempre em semblarà inacceptable, en siga una o en siguen cinquanta, les agressions, atacs, intimidacions o impediments al lliure exercici de la llibertat d'expressió política i de l'acció política, siga la ideologia que siga. Condemne radicalment els atacs a la llibertat d'expressió. En siga un o en siguen molts, greus o no, cal combatre'ls activament.

—Potser perquè la vostra executiva es molt jove, se senten veus del partit que troben a faltar més pes polític. Malgrat tot, sembla que aquesta nodrirà el proper grup parlamentari.

—Mireu, de nosaltres es diu exactament allò que es deia de José Luis Rodríguez Zapatero i del seu equip mesos abans de prendre possessió de la Moncloa...

—...És una premonició, vaja...

—Jo us dic que el PSPV-PSOE aconseguirà governar la Comunitat Valenciana molt i molt prompte.

—Molt prompte.

—Sí. A les properes eleccions, siguen convocades quan siguen convocades.

—Quina opinió teniu de Mònica Oltra, la síndica de Compromís i coportaveu d'Iniciativa del Poble Valencià?

—La conec de fa molts anys, des dels moviments juvenils, i sempre m'ha paregut una persona molt compromesa.

—Us agradaria fitxar-la?

—No especularé sobre això, no ho faré. No especularé sobre això.

—Heu tingut alguna conversa? Heu dinat o sopat junts? No seria tan estrany, pels càrrecs que ocupeu.

—Us remet a l'agenda oficial. L'extraoficial, no us la dic. No parle d'aquesta mena de contactes. Però hi insistesc: és una persona compromesa, amb valors...

—Encaixa en el projecte socialista?

—Una capacitat que el PSOE ha demostrat a la seua història és de conformar grans majories socials i d'incloure-hi gent a banda i banda de les seues fronteres ideològiques... És la clau de l'èxit del projecte. No renunciem a cap vot ni a cap adhesió. Tan sols a aquells que són al marge de la democràcia.

—Faríeu bona parella: jovenets, ella més enèrgica i vós més moderat...

—...Jo no sóc tan moderat com us penseu! [Riu.]

—És la imatge que transmeteu.

—Ah, bé!

—Una imatge de persona moderada, de socialdemòcrata europeu.

—...Com el PSOE de Zapatero, vaja.

—Vinga, va, com ell... Mònica Oltra us donaria una pàtina més progressista, seria la vostra ala esquerra, no?

—Percep que voleu que fitxe Mònica Oltra! [Riu.]

—Em fa l'efecte que voleu fitxar-la.

—Feu bé d'insistir-hi, però no us contestaré. [Riu.]

—Quan llegiu o sentiu que al si del PSPV hi ha "posicions catalanistes", hi doneu crèdit?

—No. El PSPV-PSOE és un partit profundament arrelat a la realitat valenciana, sempre ha estat així. Qui impulsà l'autogovern dels valencians i les valencianes fou el primer de la president de la Generalitat després de la Constitució, Joan Lerma.

—El nom del vostre partit fou ratificat per majoria ampla a l'11è congrés nacional, però si jo ara teclege www.pspv-psoe.net, de seguida em remet a www.socialistesvalencians.org.

—Mireu, el nom no sols va ser ratificat a l'últim congrés, sinó que ara us faig una declaració d'intencions clara i directa: mentre jo siga el secretari general del PSPV-PSOE, el nom no es canviarà.

—I per què l'amagueu a la web i al discurs públic?

—No l'amaguem. Tot al contrari: jo em sent profundament orgullós del nostre nom, d'allò que representem, de la nostra història passada i del compromís a l'hora de construir un bon futur per a la societat valenciana. No amaguem res. Però, evidentment, som un partit modern, que vol fer servir tècniques de comunicació avançades, que vol simplificar el missatge de qui som... I si agafeu el material del PSOE, veureu que ens hi referim com a Partit Socialista. Fem servir les tècniques de comunicació moderna, de missatge ràpid, que utilitza tothom.

—És més ràpid dir "socialistes valencians" que no al PSPV?

—Som el PSOE de la Comunitat Valenciana, el PSPV, els socialistes valencians... Fem servir denominacions diverses. I no sols us he dit que el nostre nom no es canviarà, sinó que tampoc no se sotmetrà a debat, sota la meua responsabilitat. En sent molt orgullós del nom del partit de dirigesc.

PRATS I CAMPS

“Fins i tot econòmicament, és més eficient el sistema sanitari públic que no el privat”

—Aneu amunt i avall del País Valencià, esteu en pre-campanya...

—No, en campanya.

—Bé, les eleccions podrien ser en qualsevol moment, pel cas Gürtel.

—Encara que siguen d'ací a 16 mesos, ja no ens aturarem. Us anuncie que, si Camps no té un atac de dignitat democràtica i avança les eleccions, l'actual PSPV-PSOE farà la campanya més llarga dels 30 anys de democràcia, per bé que en termes legals només seran 15 dies.

—Ja heu visitat el Baix Segura, el Vinalopó, el Comtat, l'Alcoià, la Plana... La gent us reconeix pel carrer?

—Encara queda molta feina per fer, perquè la gent conega les noves referències del PSPV-PSOE. Aspirem que la majoria dels ciutadans i ciutadanes coneguen les nostres propostes, els nostres compromisos, què volem, per tal que sintonitzen de nou amb l'imprescindible canvi polític a la Comunitat Valenciana.

—Quan aneu amb el cotxe per la costa, què en penseu?

—Tinc la sensació que els darrers 14 anys han estat nefastos per al territori, l'urbanisme del PP ha hipotecat el futur de la nostra comunitat de manera inacceptable, no pot construir-se una comunitat que siga només això. Camps i el PP s'han dedicat a fer de l'especulació i de l'excés urbanístic l'únic patrimoni dels

valencians i les valencianes. Capgirar aquesta situació resulta prioritari.

—Però canviar el model econòmic no és senzill.

—Cal un gran pacte pel territori que evite que això torne a passar. Cal un urbanisme sostingut, amb planificació estratègica, més enllà del criteri municipal i que entenga el territori com un tot. Hi ha d'haver unes regles clares i definides que posen fi a la corrupció que en ocasions s'amaga rere les superoperacions urbanístiques... Cal un urbanisme consensuat entre les forces polítiques i socials de la Comunitat Valenciana. I cal un canvi radical de prioritats econòmiques, que reforce els sectors industrials i l'economia real, la que crea béns i serveis: el taulell, el moble, el calcer, el marbre, el joguet... Cal un gran pla de rehabilitació d'habitatges i de construcció d'equipaments públics. A la resta d'Espanya parlen de substituir les pissarres de tota la vida per unes altres de tàctils, mentre nosaltres encara no tenim col·legis dignes. I el principal hospital valencià, La Fe, encara no s'ha acabat. El PP ha dedicat els seus esforços a unes altres coses.

—Com a president, faríeu hospitals públics de gestió privada?

—No.

—I recuperaríeu les concessions dels que hi ha ara en mans privades?

“La barrera del 5% no és rellevant. El meu objectiu no és un govern de coalició”

—Hi ha drets de ciutadania que han de ser públics. Una altra cosa són els serveis complementaris, com ara el de la cuina d'un hospital, que pot atendre a raons d'eficiència econòmica. Encara us diré més: fins i tot des del punt de vista econòmic, és més eficient el sistema públic que no l'actual.

—**Pel que fa a l'ensenyament, el fracàs escolar valencià, del 39%, és líder a l'estat, potser pel model econòmic de què parlàveu abans. És reversible?**

—Hem d'aprofitar el canvi de model per potenciar la cultura de l'educació i de la capacitat. Cal una llei valenciana que declare universal i públic l'ensenyament de 0 a 3 anys, de manera coparticipada amb els ajuntaments valencians. No crec en les guarderies: als ciutadans, no se'ls guarda, se'ls ensenya des de xiquets. I cal incloure els nous llenguatges de la xarxa per tal que l'ensenyament esdevinga més atractiu: un llibre té una capacitat d'emmagatzemar informació limitada, i un cercador d'internet, no.

—**Parlem de l'aigua. Si l'Estatut castellano-manxec posa una data de caducitat al Tajo-Segura, què fareu?**

—Si això passa, cap àmbit de responsabilitat del nostre partit a la Comunitat Valenciana no hi donarà suport, de cap manera. Si hi ha data de caducitat, ens hi oposarem de ple. No cedirem ni un sol centímetre, en aquest tema. A Pilar de la Foradada he vist quin ús donen a l'aigua del Tajo-Segura, i no té res a veure amb la construcció. Sense aquesta aigua, no podrien regar els seus camps.

—**Ara farà un any, pel que fa al riu Ebre, va dir que només us responsabilitzàveu d'allò que el partit ha fet del 28 de setembre del 2008 endavant.**

—Em faig responsable de tota la història del PSPV, m'hi sent solidàriament responsable. Hem fet tantes coses bones que hem d'assumir tota la nostra història. De la posició del meu antecessor sobre l'Ebre, però, no en parlaré.

—**CAM-Cajamadrid - Caixa Galícia o CAM - Bancaixa - Caixa Ontinyent-Sa Nostra?**

—Primer de tot cal que la fusió atenga els interessos econòmics de la Comunitat Valenciana i ha de tenir un nivell mínim de consens social i territorial —no es pot

governar en contra de la gent—, parlem de l'estabilitat de les institucions on milers i milers de ciutadans i empreses tenen els seus diners i les seues hipoteques.

—**És una qüestió sentimental?**

—Sens dubte. Cal tenir-ho en compte.

—**Si sou el proper president valencià, topareu amb un dèficit d'escàndol. Us resultarà familiar, però: a Alaquàs heu llegat el deute més elevat de tota l'Horta: el 123%.**

—El problema del deute sobretot rau en els motius que el generen: a Alaquàs vam declarar l'accés lliure a l'ensenyament de 0 a 3 anys, mentre a València van tancar-hi la xarxa. A Alaquàs, vam fer un centre de dia per als majors, cosa que la Generalitat no promou de fa molts anys. A Alaquàs no hem fet grans esdeveniments que vénen i se'n van, que només serveixen per a fer-se dues fotos, sinó que hem comprat el castell, que té 422 anys i ara és al servei dels ciutadans, no com abans. És la major operació de recuperació de patrimoni històric-artístic que ha fet un ajuntament d'aquesta comunitat. És un altre tipus de gran esdeveniment. Si el deute de la Generalitat fora per això, si fora per a benefici de la gent...

—**Us penediu d'haver cobrat, com a alcalde, més que 25 alcaldes de capital de província de l'estat? Us va pujar el sou d'un 43%, i ara la vostra successora l'ha reduït d'un 20%...**

—Aquests temes sempre són demagògics. El problema real no és quant guanyen els polítics, sinó si en guanyen més a banda d'allò que diuen i declaren.

—**En pactar l'Estatut, el PSPV acordà amb el PP de reformar quatre lleis —l'electoral, la de publicitat institucional, la de RTVV i la del Consell Jurídic Consultiu (CJC)— i de crear un consell àudio-visual. Només s'ha retocat la del CJC, un òrgan no vinculant.**

—Canal 9 no pot homologar-se a cap televisió d'un país democràtic, sinó que més aviat sembla la d'un país amb partit únic, i a més era l'epicentre de la trama *Gürtel* a la Comunitat Valenciana. Cal repensar-la de dalt a baix.

—**I per què no ho recordeu al PP?**

—La majoria és la que és, i aquesta és una de les raons per què cal un canvi.

—**La llei electoral tampoc no toca.**

—Si us referiu a la barrera del 5%, no tinc cap confiança que Camps ho faça.

—**I a vós, us agradaria més el 3%?**

—No crec que siga rellevant. L'aspiració del PSPV-PSOE és aconseguir una àmplia majoria social, tenir-hi un vot més. El meu objectiu no és un govern de coalició, sinó guanyar les eleccions.

—**Governarieu amb EUPV i Bloc?**

—No us puc dir ni sí ni no. El nostre objectiu no és governar amb algú.

—**Per què voleu que siga l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL) i no la Generalitat Valenciana, que accedisca a l'Institut Ramon Llull, quan sí que hi ha els governs d'Andorra, Catalunya i les Illes Balears?**

—L'Estatut del 2006 considera l'AVL una alta institució del govern valencià. I els ajuntaments, per la seua autonomia, també poden adherir-s'hi. Del PSPV n'hi ha molts que ho han fet.

—**No variareu la vostra posició, ni que fóreu president...**

—En absolut, però sí que fomentaria que l'Acadèmia tinguera un ampli ventall de mitjans, capacitats i recursos per a relacionar-se amb el Ramon Llull i amb qualsevol institució lingüística de dins i de fora de la Comunitat Valenciana.

—**Per què no pronuncieu mai l'expressió País Valencià?**

—El terme *País Valencià* és part de la nostra història, de la nostra tradició política, del nostre nom... Però el nom que la immensa majoria dels valencians hem decidit que ens identifique, en dos estats, és el de *Comunitat Valenciana*. I no ho faig només per això, sinó també per convicció. El terme *Comunitat Valenciana* ens representa com a poble que vol projectar-se cap al futur. M'hi reconec perfectament, hi crec profundament, sense cap renúncia al terme *País Valencià*, com diu l'Estatut d'Autonomia.

—**...Que al preàmbul, en efecte, parla de País Valencià...**

—Allò que diu el preàmbul és exactament allò que jo pense.

—**Signareu la iniciativa legislativa popular “Televisió sense fronteres”?**

“Ideològicament, sóc on siga Zapatero, al mil·límetre”

—No ho sé, no he llegit el text en qüestió, però cal tenir una visió àmplia del món. És anacrònic que el PP discuteixi si hem de veure una televisió o no. Tenim una dreta amb una visió molt estreta. Sempre hem defensat la reciprocitat de les televisions catalana i valenciana.

—**Us sentiu còmode a la “processó cívica del Nou d’Octubre”? Abans, els secretaris generals del PSPV-PSOE no hi anaven mai.**

—Sí, m’hi sent ben còmode!

—**Us hi insulten de valent.**

—De vegades sí que hi sent insults...

—**...Allà sí que us coneixen, sí...**

—Sí, i hi sent insults ben poc adequats, des del punt de vista del respecte personal. Però no pense deixar d’anar-hi. Entrem a la catedral i tot!

—**Us agradaria que la bandera oficial valenciana fora més present als actes del PSPV-PSOE?**

—La senyera ha d’estar cada dia més present. Considere que és la meua bandera, per convicció i per sentiment...

—**...Le pone, que diria el president de Cantàbria...**

—Considere que és la meua bandera, i considere que a la llengua, a l’àmbit de la Comunitat Valenciana, se li ha de dir valencià, i que el projecte de futur que vull liderar es diu Comunitat Valenciana... I tot, sense renunciar a res d’allò que inclou el nostre marc convivencial, l’Estatut, i a allò que és la tradició política del PSPV, inclòs tot allò que *Pais Valencià* ha representat a la història política i cultural de la Comunitat Valenciana.

—**Heu perdut massa temps seduint el centre i ara noteu que podeu perdre vots per l’esquerra? El procés no hauria d’haver estat l’invers?**

—El PSPV-PSOE aspira a ser votat per tota la societat.

—**No admeteu errades?**

—D’errades, en devem haver fet moltes, però no us les contaré.

—**“Em diuen centrista quan sóc més d’esquerres que no ells”, heu pensat en arribar a casa algun dia?**

—La meua intimitat, me la guardo.

—**Sóc del CIS i li truque a casa: “Senyor Alarte, 0 és l’extrema dreta, i 10, l’extrema dreta. On us situeu?”**

—Primer ho preguntaré a Zapatero, i us diré el mateix que ell. Ideològicament, sóc on siga Zapatero, al mil·límetre.

Victor Maceda

Esquerra XXI

Finca Santiago, consellera d’Afers Socials del govern balear, presenta a Palma un corrent intern d’Esquerra Unida.

Una trentena de militants d’Esquerra Unida (EU) de les illes Balears, encapçalats, entre més, per la consellera d’Afers Socials del govern, Finca Santiago, i per Miquel Rosselló, conseller de Cooperació Municipal del Consell de Mallorca, presentaren el dissabte dia 21 de novembre el corrent Esquerra XXI.

L’objectiu fonamental d’aquest corrent és que el Bloc per Mallorca torni a ser possible amb vista a les eleccions del 2011 a les Illes. En paraules de Santiago, “Esquerra XXI té com a objectiu garantir la continuïtat del Bloc, refermar-lo com a tercera força política, i així donar continuïtat als pactes progressistes a les institucions”. Durant la presentació, Santiago negà en tot moment “divisions internes” al si d’EU: “No som davant d’una escissió, sinó d’un corrent”, afirmà. Amb tot, reconegué que si surt en públic Esquerra XXI és en part pels aires que arriben de Madrid, on la direcció d’Esquerra Unida cerca d’enfortir aquesta marca igual que en el passat, mentre que el grup de Santiago aposta per una formulació política nova a les Illes que neixi a partir del Bloc. “El nostre model vol possibilitar un nou subjecte polític que aculli totes les persones que participin en el seu procés constituent.”

El Bloc. L’objectiu bàsic d’Esquerra XXI és que es repetesqui el Bloc, és a dir, l’aliança formada per PSM, EU, Els Verds i ERC que es presentà el 2007 per la circumscripció electoral de Mallorca. Tant per a Santiago com per als membres del nou corrent intern, el Bloc esdevingué la peça clau sense la qual no hauria estat possible el govern de centre-esquerra actual. Així doncs, és imprescindible d’assolir de bell nou l’aliança perquè, altrament, el PP tindria el camí lliure cap a la majoria absolu-

ta. Els dirigents d’Esquerra XXI han explicat a aquest setmanari diverses vegades que tot allò que sigui no fer Bloc “és donar de forma pràcticament segura la majoria absoluta al PP”. I això ho volen evitar, sigui com sigui. Però, a més a més, no volen que el Bloc sigui una qüestió merament de tàctica electoral. Segons Santiago, aspiren que el Bloc “sigui quelcom més”, és a dir, l’embrió a partir del qual neixi una nova formació política balear. Un “moviment o partit” que sorgís de les parts que l’integren i que tingués l’objectiu estratègic d’esdevenir el mur de contenció de la dreta a les Balears, per a obligar el PSOE a comprometre’s amb polítiques més progressistes.

Aquesta idea no és pas nova. Quan el PSM acceptà de formar part del Bloc, al congrés del maig del 2006, i que li valgué l’escissió del grup que posteriorment formà Entesa per Mallorca, ja era la idea que animava els dirigents d’aquest partit i d’alguns d’EU. Aleshores, responsables d’ambdós partits explicaren a EL TEMPS que l’objectiu darrer era formar un nou partit a les Illes. Per tant, la coalició electoral era la primera passa. Després havien de venir més moviments dins de cada formació amb l’objectiu que en el futur —un futur ignot, perquè no s’hi posaren terminis— es pogués refundre cada part en un nou partit. Els uns parlaven del model del Bloc Nacionalista Gallec, els altres d’Iniciativa per Catalunya... Però tots estaven convençuts que amb el temps sumarien forces d’aquesta manera.

Ara bé, els resultats electorals del 2007 no foren tan bons com desitjava cada partit, i d’aleshores ençà els recels mutus s’han multiplicat. A hores d’ara, dins EU, hi ha un grup —encapçalat per Eberhard Grosske— que voldria repetir el Bloc però sense trencar amb IU —Grosske va ser candidat a coordinador